

БОРБА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ
И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — ВЕЛИКО ТЪРНОВО

Излиза три пъти седмично

Год. XXI, бр. 151 (2220)

Велико Търново, събота, 18 декември 1965 г.

Цена 2 стотинки

Секретарят на ЦК на БКП Начо Папазов във Велико Търново

Вчера след обед пребиваващият във Велико Търново секретар на ЦК на БКП другарят Начо Папазов, придружен от първия секретар на Окръжния комитет на БКП Йордан Костов и първия секретар на Градския комитет на БКП Димитър Петров, посети текстилното предприятие „В. Мавриков“.

Скъпият гост и придружаващите го лица бяха посрещнати радушно от всички работници. В цеховете другарят Папазов се запозна с лични основни въпроси на технологията на текстилото

производство, разговаря с работниците и ръководителите по резултатите от изпълнението на плана и новата система на планиране и ръководство на народното стопанство.

След това на среща с партийното, профсъюзното и стопанското ръководство на предприятието гостът бе информиран за резултатите от изпълнението на плана за 1965 година и подготовката по плана за 1966 година, който е значително пона-

прегнат. В непланирания разговор с ръководителите на предприятието секретарят на ЦК на БКП изрази задоволството си от добрата дейност на колектива по новата система на планиране и ръководство на народното стопанство. Той обърна внимание на някои особености на показателите по плана за 1966 година, сподели свои мисли по перспективното развитие на предприятието и пожела на колектива още по-големи успехи през 1966 година.

Привечер секретарят на ЦК на БКП Начо Папазов, придружен от първия секретар на Окръжния комитет на БКП Йордан Костов и председателя на изпълкома на Окръжния народен съвет Димитър Тужаров гостува и на машиностроителите от ДМЗ „Червена звезда“ — край газа Дебелев. В беседа с ръководители на завода той се запозна с резултатите от изпълнението на плана за 1965 година и предстоящите задачи за 1966 година.

Предсрочно

Новината, че годишният план е вече изпълнен, столи сърцата на всички докери, механизатори, оператори и складови работници от пристанище Свищов.

Упоритият им труд през последната година на Четвъртата петилетка беше плодотворен и ефективен. Но стотиците работници и специалисти няма да спрат дотук. В знак на благодарност за грижите на Партията и Правителството за подобряване на жизненото равнище на трудещите се и в чест на предстоящия Шести конгрес на Професионалните съюзи — до края на годината колективът ще надмине един милион тона физически товари.

Тази цифра ще постави пристанището в редиците на големите, защото ще бъде постигната с 90 на сто по-малко хора и с технически мощности тройно по-малко от тези на другите пристанища.

А. ПАТЛОВ

В цеха за струнобетонни траверси в завод „Георги Терзиев“ в Свищов бригадата за комунистически труд „Никола Вапцаров“ е на едно от първите места. НА СНИМКАТА: Димитър Самуилов — профгруппов отговорник, комсомолец Георги Ефтимов и Петър Йосифов — бригадир обсъждат резултатите от работата през изтеклата смяна.

ЧЕСТИТ ПРАЗНИК, ТЪРГОВСКИ РАБОТНИЦИ!

Утре ще се чествува за първи път у нас Празникът на търговския работник. Към хубавите традиции на нашия народ се прибави още една. Не става дума да се увеличават само празниците на социалистическата ни епоха, а да се осмисли един ден със задълбочен преглед и анализ на постигнатите успехи, да стане ден, в който ще се чертаят по-нататъшните задачи на разнородната търговска дейност.

Представят ли се търговските работници от окръга достойно на своя първи празник? Отговорът е положителен, независимо от редицата все още неотстранени слабости, спътници на нашата социалистическа търговия. В окръга израснаха десетки нови търговски сгради, стотици магазини и заведения за обществено хранене. Търговията стана не само активен посредник за задоволяване на постоянно растящите потребности, но и организатор и насочващ съветник за тяхното най-разумно и пълно задоволяване. А това се върши конкретно от живия човек, от търговския работник. В неговите ръце, в неговата инициативност, умение и похват, стои по-бързото формиране на новия бит. Той е първият помощник и съветник на потребителя.

Няколкохилядният отряд търговски работници от градове и села на окръга преизпълни петилетния план за стокооборота. Значително се намаляха разходите на обръщението — резултат на по-добра организация в дейността на търговските организации и предприятия. Измениха се методите на търгуване, повиши се културата в търговията. Широко приложение в търговията намери бригадната имуществена отговорност, която е израз на увеличено доверие във взаимната работа на търговските работници. В предните редици на хората от тази благородна професия са членовете на бригадите за комунистически труд.

Търговският труженник днес е активен проводник на икономическата политика на Партията. Своята професия търговският работник днес упражнява с гордост и достойнство, защото е високо почитан от народната власт и има най-голям и широк контакт с народа. Но това, което е достигнато, съвсем още не е никакъв предел. Възможностите са много по-големи. Те не са напълно използвани.

До края на годината остава малко време. Вниманието на колективите на търговските предприятия и организации следва да се насочи към осигуряване доставката на необходимите стоки, особено със зменен и новогодишен характер, разкриване на допълнителна търговска мрежа за продажба на подаръци и др. По този начин ще се осигурят по-големи приходи и натрупвания за бюджета на държавата.

Големи и отговорни задачи са поставени от Партията пред работниците от социалистическата търговия. Техен дълг е с голям размах и с жар, с по-висока култура все по-успешно да ги решават. Обявяването Деня на търговския работник е високо признание на упорития му труд, то радва, но и задължава.

Честит празник, търговски работници!

ПО 2189 КГ ГРОЗДЕ ОТ ДЕКАР

Кооператорите от с. Стамболово към ТКЗС „Комуна“ в с. Михалци се славят като големи майстори в лозарството. Годишният им добив е около 1200 тона грозде. Винаги те получават високи добиви от винените и десертните сортове лозя. Много производители и бригадари са отличени с правителствени награди, носители са на златни и сребърни ордени на труда.

Богат род дадох лозята и тази година. Сякаш тук не е имало никаква суша. Лозините едва удържаха едрите гроздове. Намаше свършване гроздоберът.

Сега се правят последните пресметания за продаденото и изнесеното в чужбина грозде. Резултатите, които се получа-

ват, изпълват с радост и гордост старателните стопани. Прочутата бригада на Стефан Събев от 555 декара лозя от сорта „Болгар“ е набрала 1209 053 килограма грозде, което прави по над 2160 килограма от декара. А комплексната бригада на Колю Колев, макар и от по-малки площи, откъсна по 2445 килограма кехлибарено грозде. Средният добив за винените сортове е 1458 килограма, а за десертните — 2189 килограма от декара.

С открити чела стамболовските лозари срещат Нова година и ще положат още по-големи усилия за богата роднина от лозята и през 1966 година.

Ст. ШИШРОВ

И ТАЗИ сутрин, както всяка друга, както месеци и години наред, началник-склада на отдел „Хранителни стоки“ при Окръжното търговско предприятие — Горна Оряховица е отрано на своя трудов пост.

— Здравей, бай Станьо, ти какво, пак изпревари слънцето! — поздравява го пазачът.

— Такава е работата, момче! Докато дойдат другите трябва да подготвя „фронта за действие“ — отвръща Станю Тафрова, който от изгрев до залез слънце не слива от лицето му. Защото да знаеш, че и тази сутрин на рамната те чакат 3 вагона прясна риба, която трябва веднага да продадеш, че си поведиш да цедиш 50 бурета маслини, на които тежлото не се знае, че фурните от района чакат от тебе мая за хляб на толкова хора, а не знаеш дали доставчикът-завод „е“ изпраща ли те, че... и още много „не“, и ти да се усмишваш, да бедиш вежлив, внимателен, да не пропуснеш нито един клиент да му предложи всичко каквото има в склада, а за това, което няма търпеливо да го убедиш да чака... и при това с усмивка на уста е действително трудно. Тази усмивка, израз на любовта на човека към работата и хората го е задържала в търговията от 12-годишен юноша до утрешния първи негов празник.

Отбийте се и днес при него и ще видите, изряден ред в големия склад, експедиционност в разпределението на стоките, грижливо отношение към амбалажа...

От ранна възраст, почти дето, балканджийско чираче „изучава“ търговския занаят при богат горнооряховчанин. Минават години. Ето го вече в големите търговски

С ЛЮБОВ КЪМ ПРОФЕСИЯТА

Случи ли ви се пък в празник да се поразходите около хижата „Божур“, на връх Чумерна или на Бузлуджа, не пренебрежете веселите гласове на туристите, че различите и гласа на бай Станю, в чието сърце родната природа заема едно от най-хубавите ктчета...

И ДРУГИ има като него в предприятието, за които работата в търговията е радостно ежедневие. Такав е и Борис Кръстев — началник-склад на вълнен и

СТИМУЛ ЗА НОВИ УСПЕХИ

Трудещите се горещо одобряват Постановлението на ЦК на БКП, Министерския съвет и Централния съвет на Професионалните съюзи за повишаване жизненото равнище на народа

ОТПЛАТА ЗА ТРУДА

Радостно оживление е настъпило този ден в учителската стая на Среднополитехническо училище в с. Златарица. Учителите, като се прекъсват един друг и не се изслушват докрай, спорят, доказват, правят сметки. Причината за радостта им е новото постановление, с което чувствително ще се увеличат заплатите на учителите.

— Хайде, влизайте в час — подканя ги дежурният учител. Стиснали дневниците, те се отправят към класните стаи и всеки отнася със себе си едно хубаво, радостно чувство, затова, че трудът, който вложат в своята работа, ще бъде възнаграден. В училището има учители с над 15 години стаж, има и съвсем млади, има и много задочници. По-възрастните правят сметки с колко ще се увеличат пенсията им, младите смятат, че ще могат да увеличат спестяванията си за нови жилища, за облавяване. Директорът на училището Сте-

фан Капарашев заяви: „Постановлението ни донесе голяма радост срещу Нова година. В отговор на него ние ще подобрим нашата работа, ще вложим повече старание, за да повишим успева и дисциплината на учениците, да ги въоръжим с по-трайни знания. Така нашият учителски колектив ще изкаже сърдечната си благодарност за грижите на партията и правителството за нас — учителите“.

М. ДИМИТРОВА

БЛАГОДАРНОСТТА НА ТРАНСПОРТНИТЕ РАБОТНИЦИ

Няколко дни вече предмет на оживени разговори и коментари сред работниците от авто-транспорта в Елена е хубавата новина за подобряване на жизненото равнище през 1966 и 1967 година.

В отговор на големите грижи на

Партията и Правителството, ентусиазираните шофьори не се спреха нито пред снежните виелици, нито пред заледените пътища. По всички балкански обекти опитните майстори на кормилото ритмично извозват определените товари, а шофьорите Й. Николов, М. Бояджиев, Н. Недялков и др. потеглиха с въздушеление за София и Бургас...

Енергичният Кръстю Чергила-нов редовно превозва стоки за ритмично снабдяване на града, без да откъда ремаркетата, въпреки затруднените пътища. Шофьорите от пътническия превоз проявяват остротност и майсторство и пътуват по всички линии, без прекъсване.

Трудовият колектив при ДАП — клон Елена в дните на всенародното обсъждане на тезисите на Политбюро на ЦК на БКП и на новите партийни и правителствени документи, преизпълни плана на си към 15 декември с 3500 тона и 20 000 тон-километра. Успехите продължават да се увеличават. Те са израз на големата благодарност към Партията и Правителството.

К. ИВАНОВ

ВЪЛНУВАЩА СРЕЩА С ЖЕНИТЕ ОТ ОКРЪГА

Стройни момичета в национални носии привлекливо посрещаха всички на вратите на Дома на Народната армия. А представителките на хилядите жени от окръга идеха на групи, на групи... Вчера сутринта те изпълниха просторния салон на дома, за да присъствуват на окръжната среща на жените-активистки на Отечествения фронт, посветена на 20-годишнината от създаването на МДФЖ. Гости на срещата бяха членовете на ЦК на БКП — Вера Начева, секретарката на Съветското посолство в България Сима Ейвазова, първият секретар на Окръжния комитет на БКП Йордан Костов, секретарят на Окръжния комитет на БКП Иван Диков, председателя на Окръжното ръководство на ВЗНС Петко Кожухаров, секретарят на изпълкома на Окръжния народен съвет Йордан Илиев, членовете на бюрото на Окръжния комитет на Отечествения фронт. Специално за срещата беше дошла и майката-героиня, загубила четирите си робини в борбата с фашизма, баба Съба Енева.

Срещата беше открита от председателя на Окръжния комитет на Отечествения фронт Тодор Попов. Със своето слово сътрудни-

ката за работа сред жените в Окръжния комитет на Отечествения фронт Кунка Симова сърдечно приветствува трудова армия от жени, очертаяйки и най-важните предстоящи задачи пред Родината, в чието изпълнение жените трябва да се включат с присъщия им жар и упоритост.

На белия екран на сцената се очертава устремен напред гълъб. На фона на тържествена музика, илюстрирано от снимки, плакати и рисунки, се разказват героични страници от участието на жените от Великобритански окръг в борбите за свобода, в борбата за изграждане на социалистическата ни Родина. Специалният спектакъл, подготвен от артисти на Драматичния театър „Константин Кисимов“ завършва. В салона писна пак много светлина. Момичетата в национални носии, вдигнали подноси с луканки, грозде, варена царевича, учтиво канят всички.

Някои от участниците в срещата са се уединили в къта, където е подредена изложба с работи на жени на военномислителите. Погледът им е прикован от сложната плетеница и пъстрите багри на българската бродерия.

В салона се втурва детски глъч. Да поздравят своите майки са дошли възпитаници от елленевата детска градина „Ганка Рашева“ във Велико Търново. Те са стиснали букети цветя и са топурачки краччета се отправят към народните партизанки Роза Камбурова, Милка Палаузова, към гостите и други заслужили жендеатели.

Говори другарката Вера Начева. В своето обширно словото тя разказа за основаването на МДФЖ, за активната борба на жените от цял свят за мир и щастие, подкрепяйки мислите си с много и вълнуващи свои спомени.

Първият секретар на Окръжния комитет на БКП Йордан Костов поздрави участниците в срещата за техния неуморен труд и активна обществена дейност.

Мило звучи руската реч, К. М. българските си сестри секретарката на Съветското посолство Сима Ейвазова се обърна с думи на най-гореща любов и чувство за солидарност.

Накрая спомени за работата на женските дружества през първите свободни години, когато жената най-активно навлезе във всички области на живота, разказа работничката сега на Окръжния комитет на БКП — Невляна Русанова.

ГРИЖИ ЗА ЕСЕНИЦИТЕ

Грижата за есениците е една от първите за кооператорите от бригадата на Андрей Димитров в Дичин. Лятото те прибраха по 319 кг чисто жито от декара. За да потвърдят тези си успехи и през идната година, те сега усилено подхранват посевите с по 10—12 кг амониева селитра на декара. Вече са подхранени над 600 декара.

Радостни са дичинските полевци. Упоритият труд на кооператорите от бригадата е богат възнаграден. Те обещаха да произведат 1485 тона захарно цвекло, а получиха 2000 тона кореноплоди — 515 тона над плана. Особено добри постижения имат кооператорите от чет-

върто и шесто звено. Те извадиха по 7000 кг захарно цвекло от декара. Хубавото цвекло е резултат на упоритите грижи и на богатия натореност с оборски тор площи.

За да потвърдят сегашните успехи, кооператорите от двете полевци бригади в Дичин отсеща войоват. Те са убедени, че оборският тор си казва своята решителна дума. Затова не стива извозването на оборски тор по блоковете, определени за цвекло. С машини и каруци, извозването не спира. Кооператорите от бригадата на Андрей Димитров прекараха на полето тор за 30-декарова площ.

П. СПИРДОНОВ

Тодор Богданов е волил борба с негодите в живота чак в далечна Аржентина. Идната очакваният Ден на свободата, Големите предприятия „Облекло и обувки“, „Промислени стоки“ и ОТП го приютяват, където той с енергия и въодено трудолюбие изстрава като добър търговски работник. Със своята инициативност, с прозорливото планиране на стоките количество, критичност към нередностите, той не един път е показвал какъв трябва да бъде стоковедът в социалистическата търговия. Гравна, Габрово, Плевен, Севлиево — фабрики и заводи — всички познава той. Купува новото, търсеното. Не случайно купувачи чак от Южна България минават през много окръзи и градове и идват при него, където наистина намират богат асортимент на трикотаж и чорапи.

НЕ СА МАЛКО челниците в Окръжното търговско предприятие, като Йор. Костадинов, П. Димитров, Н. Пенев, В. Георгиев, Ст. Петров и др., от които има какво да научат по-младите.

Пенка ГАНЧЕВА

Снйка ДЕНЕВА

Дневни Вест

ЗАВЧЕРА в Дома на Народната армия — Велико Търново възпитаниците на Строителния техникум „Георги Димитров“ чествуваха своя патронен празник, свързан със заключителната реч на Георги Димитров пред Лайпцигския съд. В доклада на директора Г. Генов бяха отчетени успехите и възпитанието, след което възпитаниците изнесоха литературно-музикална програма.

В ЧЕТВЪРТЪК вечерта се състоя годишното отчетно събрание на Образователно народно читалище „Напредък“ — Горна Оряховица. След отчетния доклад на досегашния председател М. Попова и избора на ново ръководство, беше изпълнена богата концертна програма.

ПО СЛУЧАЙ навършването на пет години от основаването на мандолинния оркестър при Профсъюзния дом на културата във Велико Търново, на 16 декември в дома бе проведена тържествена вечер, на която присъстваха и първите оркестранти.

СНОЩИ в Профсъюзния дом на културата — Велико Търново Клубът на атеиста проведе лектория на тема „Медицината и религията за психическата дейност на човека“ с лектор д-р Драгомир Петков. След лекцията беше проектиран филмът „Обичам те, живот“.

С „ЩЕДРА ВЕЧЕР“ комедия от Б. Блажев снощи гостува на трудещите се от Ресен Драматичният театър от гр. Русе.

ФИНАНСИРАНЕТО И КРЕДИТИРАНЕТО ПРИ НОВАТА СИСТЕМА

ПРЕГЛЕД НА НИЗОВИЯ ПЕЧАТ

Постоянна тема през зимата

Ако през тазгодишното сушаво лято полевъдите от кооперативните стопанства на нашия окръг срещнаха големи затруднения при отглеждането на културите, двама по-големи трудности предстоят на животновъдите през зимата. Произведеният и съхранен фураж е твърде недостатъчен, за да се осигури пълноценно и правилно хранене на животните. Това изисква внимателно и разумно разпределение на наличните количества, обработка и подсилване с биоконцентрати, карбамид и минерални добавки на грубите фуражи, подбавяне на другите страни от гържата за животните — осигуряване на топли помешения, поддържане на образцова хигиена и т. н.

Естествено е тези важни въпроси да намират широко място в страниците на кооперативните вестници, защото те стоят най-близо до грижите и тревогите на животновъдите. Чрез опити, кореспонденции, статии, рейдовни бригади и др., могат да се показват различни страни от работата на измисляването на животните.

Точно така разбираме задачата редколлегията на ресенския вестник „Зов към комунизма“. Още в броя от 7 август, под рубриката „Нашият пост“, е поместена статия от председателя на ТКЗС Христо Стоядинов с критичното заглавие „Не всичко е в ред“. Той с тревога поставя въпроса за осигуряване на достатъчно фураж за животните през зимата, като се използват всички резерви — слънчогледовите лъти, листата от захарното цвекло, по-скоро да се ползват вторите култури и люцерните.

Хубаво впечатление прави материалът на рейдовата бригада „По-голяма грижа за презимуване на животните“, поместен в броя от 9 октомври. В него са изложени констатациите от две последователни проверки във всички села на кооператива. Предложени са и мерки, които трябва да се вземат. Безспорно, такъв материал не може да не се прочете от животновъдите и ръководителите на фермите, не може да не съдейства за оправяне на редица пропуски.

Но и това не е всичко. Находчивата редколлегия умело е използвала своята „Караорманска оса“. С неподкупен хумор тя е успяла да жалне неизправните. И това е много полезно.

Въпросът за правилното измисляване на животните външува и другите в от „Димитровски завет“ в Карансево, „Димитровски зов“ в Дюлница и др., които са поместили няколко статии, снимки.

Пред нас е и вестник „Комунистически устрем“ в Павликени. Няколко заглавия, като от рода на „Готови за работа през зимните условия“, привличат вниманието. Но с разочарование дочитаме последните редове на материалите — за животновъдството нито дума! Разгръщаме други, по-ранни, броеве с надеждата, че ще намерим все пак нещо. В броя от 18 септември четем малка критична белешка за изоставане на селянирането. И с това въпросът с животновъдството се изчерпва. Нима всичко там е в пълна изправност? Но дори и да е така, можеше да се посочи хубавото, да се даде думата на много знатни животновъди, които работят в кооператива. Но това не е сторено.

Всъщност, най-критичните месеци в животновъдството започват отсегата. От страниците на кооперативните вестници не бива да слиза грижата за извеждане на животновъдството от зимата без загуби, без намаляване на продукцията.

ЗАБЛЕЯХА АГЪНЦА

Първото агне в ТКЗС „Път към комунизма“ — Павликени, участък Патреш, донесе и първата радост на овчарите Данаил Блажев и Живко Горанов. Миналата година от 170 овце-майки те получиха 221 агнета. Сега обещава да потвърдят миналогодичните си постижения. По стар народен обичай овчарите завързваха на врата на новороденото венеч. Организирано бе малко тържество.

Васил Иларонов

В стадото на дългогодишните овцевъди Симеон Дончев и Димитър Градев от село Стрелец се оагниха две овце.

Стефан Стойков

ВЕСТИ ОТ ОВЧА МОГИЛА

На седмте партийни организации в селата по инициатива на Общинския партийен комитет, насочено бе изграден съвет на партийния секретар с отговорник Йордан Пенев, секретар на първичната партийна организация при втора поповска ботана. На първото заседание на съвета бяха наредени мерки за бъдещата дейност. Въз се решение съветът да се събира най-малко веднаж в месеца.

П. Панчев

УСПЕХИ, КОИТО РАДВАТ

бяха основите на об- ществените. Още от след- ватата учебна година се предвижда то да на- ратити възпитаниците, като им осигури необ- ходимите удобства.

Да надникнем в про- изводствения участък на училището. Добре поддържан, той даде възможност да се по- лучат и раващи ре- зултати. От 1.5 декара това лято бяха събра- ни 15 103 кг домати. При план само от гра- динарството 2000 лв.

К. КИРОВ

За да може да се координира дейност.

КИБЕРНЕТИКАТА ОПРОВЕРГАВА РЕЛИГИЯТА

неговата сложна динамика, това е особено важно и необходи- мо. Кибернетиката позволява на човека да надникне още по- дълбоко и по-наподробно в ви- обикалящата го свят, а така- също и в самия себе си. Тя увеличава значително моцта на човека, тя разкрива моцта на човека не само в тази, но и в друга насока.

Известно е, например, че с

НА АТЕИСТИЧНИ ТЕМИ

помощта на кибернетиката се създава и се усъвършенствуват съвсем нови по своя тип и характер на дейността си машини. Такива са най-модерните изчислителни машини. Тези машини са също про- дукт и оръжие на човека. Но те са устроени така, че могат да извършват изчисления, които по своята сложност, по бързината, с която получават резултата и точността, над- хвърлят в известни насоки естествени възможности на самия човек. Създадени са съ- що така и машини, които мо- гат самостоятелно да извърш-

ват преводи на документи и книги от един език на друг и които без участието на човека направляват работата на сложни и технически съоръже- ния, като отстраняват сами възникващите в тях дефекти: машини, които играят шах и пр. Такива машини могат с успех да заместят лекаря как- то при определяне на точната

диагноза, така и при назнача- ване и ръководене на лече- нието. Няма човешка дей- ност, в която участието на те- зи машини да не е възможно. Тяжното приложение за в бъ- деще ще расте все повече и повече, като ще обхваща все по-пълно и по-ефективно ця- лостното ръководене на сто- панския и обществен живот на хората.

Всичко това с право може да се нарече чудо на нашето време, реално чудо, пред което блещат измислените чудеса на религията. С изграждането на сложните саморегулиращи

Петър ЦВЕТКОВ

Нашата дума по тезисите на Политбюро на ЦК на БКП

Предназначението на набрани- те средства е главно за финанси- ране на капиталните вложения и основния ремонт в предприятието. В същото време той служи за ма- териално стимулиране на работ- ниците под формата на премии за изобретателски и рационализа- торски предложения и за усвоява- не на нови изделия и технологии.

За осъществяване на колектив- ната материална заинтересованост на работниците и служителите се създава фонд „Социално-битови и културни мероприятия“. Сред- ствата по този фонд ще се из- ползват и за индивидуални на- гради, оказване на помощ на за- болели и пострадали при злопо- лупа работници и други. Известна част от средствата по фонда ще се използват за финансиране на капитални вложения за социално- битови и културни мероприятия.

За обезпечаване изплащането

Финансирането на децентрализи- раните парични фондове в пред- приятията коренно изменя начи- на за финансиране на капитални- те вложения. В съответствие с материалната заинтересованост и изискванията на стопанската смет- ка, финансирането на капитални- те вложения в предприятието ще се осъществява със собствени средства. Наред със собствените средства предоставена е възмож- ността за широко използване на банковия кредит.

Финансирането на капиталните вложения в предприятието за сметка на собствени и заемни средства в определено съотноше- ние има редица предимства:

а) позволява рационално да се използват временно свободните парични средства в народното стопанство;

б) възстановяването на пол- зуваните средства и плащането

ставки за превеждане на ефика- сен банков контрол чрез лева, както в процеса на строителство- то, така и върху дейността на предприятията до окончателното издължаване на заема. Още пове- че банката провежда контрол за осъществяване на планирания икономически ефект и възстановя- ване, въз основа на това, из- заема в определения срок.

На предприятията е предоста- вено правото да осъществяват капитални вложения и извън оп- ределените им лимити за нови, високо ефективни обекти, за пре- строителство, разширение и оба- веждане, внедряване на рациона- лизации и др., нуждата от които е възникнала в процеса на изпъл- нението на плана. Реализираният икономически ефект от тези ка- питални вложения трябва да осигу- рява възстановяване на разхо- дите в срок до две години. Фи-

Колективът на дърводелския цех при Градския промишлен комбинат — Павликени с голям интерес обсъжда тезисите на Политбюро на ЦК на БКП за новата система на планиране и ръководство на народното стопанство.

ТРИСТРАНЕН ДОГОВОР

По инициатива на партийната организа- ция при поделението на офицера Георгиев се завързва приятелство с бригадата за комунистически труд с ръководител Генчо Борисов от текстилното предпри- ятие „Васил Мавриков“ във Велико Тър- ново. Започна се и подготовка за сключо- ване на договор за дружба между двата колектива. При обсъждането на показате- лите бе поканен и комсомолският коми- тет на текстилното училище „Вела Бла- гова“ и инициативата се разшири. Реша се да се сключи тристранен договор.

Междувременно, докато се уточняваха показателите на договора за дружба и ко- лективите се опознаваха, бе проведена за- водската профсъзна конференция. Като гост на нея присъстваха и партийният се- кретар при поделението, офицерът Ве- личков. Той със задоволство чу много лас- кави отзиви за бригадата, с която бяха за- почнали дружба. От името на своите курсанти другарят Величков приветства конференцията и призова и други брига- ди да последват примера на бригадата на Генчо Борисов, като започнат дружба с други поделения от военното училище.

След няколко дни се събраха заедно мла- дите и снажни български воини — утрешни народни командири, известните с успехи- те си текстилци на бригадира Генчо Бори- сов и утрешните предаци и гетачки от текстилното училище. Състоя се хубаво тържество. Задълженията по тристранния договор бяха приети единодушно и до- говорът бе подписан от представителите на трите колектива. В съвместния кон- церт взеха участие курсанти, ученици и работнички от бригадата. След това всич- ки присъстващи се веселиха.

Сегашното предимство се говори за прекрасната инициатива с тристранния до- говор за дружба. И от други бригади се изяснява желание да се създадат подобни връзки.

Драган ВЕЛЕВ

секретар на заводския профкомитет при ДИП „Васил Мавриков“

В „БОРБА“

Стр. 2, бр. 151, 18. XII. 1965 г.

19 ДЕКЕМВРИ -- ДЕН НА ТЪРГОВСКИЯ РАБОТНИК И ЧЕСТ, И ЗАДЪЛЖЕНИЕ

ГОЛЕМИЯТ МАГАЗИН за текстил на ГПП „Градска търговия“ в Горна Оряховица винаги е препълен с купувачи. Привлича ги разнообразието на памучни, вълнени и копринени тъкани, одеяла и килими.

Макар че е зима, пред шандата за памучен текстил, са се струпали много жени. Всяка иска да бъде по-пред, да види, да пипне с ръка получените наскоро пестри басми.

— Искам от онази на раятата!...

— Може ли да смъкнете онова там топче!

— Другарко, имате ли тафта?

Като буен поток въпросите и исканията заливат шандистите. Кого по-напред да обслужат! Всеки мисли, че именно на него трябва да се обърне по-голямо внимание, че той най-много бърза. А ето там две жени, грабнали топчето с басма, го дигат по себе си и се гледат една друга, на коя повече отива цвят. Дори излизат навън да го видят на дневна светлина! И тях шандистките търпеливо трябва да изчакат, да не ги нагубят. Не е лесно! Но бригадата „Колоса“, носителка на званието „Бригада за комунистически труд“, която обслужва памучния текстил, уме-

ло се справя.

Тук, в този магазин, Недка Тодорова — ръководителка на бригадата и Анка Байчева — обучателка комсомолката Стефка Дочева и тя усвои майсторството им на добра шандистка. Много трудности е преодоляла Недка през своя 9-годишен стаж на търговски работник. И досега не забравя първите дни, когато трябвало да стане отговорник на магазина.

— Не се залавяй с такава отговорност! Ведомствен магазин! Шага ли е това! Работата за мъж, а не за теб! — така са й говорили много от нейните познати.

— Не! Няма да се откажа! Ще се справя! — отсича Недка. Упоритостта и смелостта са нейни характерни черти. Черти на жена, която 19 години вече е в редовете на Партията. И тя се справи и с ведомствения магазин, и със създаването на истинска здрава дружба и доверие между нейните другарки. Доверие, което 3 години вече е за пример. С голямо умение тя подхожда и към клиентите. Ето до нея е спряла жена.

— Искам дантелено перде — казва жената.

— За какъв прозорец, какви размери има той? — пита Недка.

— Ей такъв е! — разпери-

ръче жената и това е цялото ѝ обяснение.

Но Недка търпеливо разпитва по-нататък, обяснява какви размери пердето има в магазина и мислено се пренася в дома на клиентката, вижда сякаш поставените вече там пердета и прави преценка дали ще подхождат за обстановката. Такава е тя, ръководителката на бригадата. Милее за работата като за нещо свое.

— Бригада за комунистически труд! Това значи много. Значи и чест, и задължение! — разказва Недка. — И, струва ми се, ако ние не допуснем грешка в работата, трудно бих се помирил!

Със същата любов работят и нейните две другарки. Истинското разбирателство между тях, умелите подходи към купувачите им помагат много. В чест на своя празник те изпълниха годишния си план още на 29 ноември.

И до края на годината обещават да реализират надпланово стокооборот за 26 000 лева. Ще бъдат набавени и нови разнообразни стоки, които да задоволят изискванията на клиентите.

Ст. ГРАДИНАРОВА

от Обществена редакция на в. „Борба“ в Горна Оряховица

Има с какво да се гордее и радва пред своя празник комунистката Пенка Обрешкова от Градското търговско предприятие — клон Павликени. Изпитание бе за нея разработването на периферията се магазин на ул. „Илия Златев“. Благодарение, обаче, на уменията и упоритостта ѝ, тя привлече много клиенти и тази година изпълни годишния си план с един месец предсрочно.

Да се съобразяваме с вкуса и желанията

КОГАТО ПРОЧЕТОХ във вестника, че утре нашият празник ще се празнува най-тържествено, изпитах истинска радост и голямо удовлетворение.

Като търговски работник още от 1928 година изказвам моята признателност към народната власт, която не само на думи, но и на дело уважава интересите на работниците, заети в този сектор. В този момент, пък и от дълго време, работя като магазинер в ГПП „Наркооп“ — Павликени. В навечерието на нашия голям празник вложих амбиция и желание да постигна високи резултати. Затова го посрещам с изпълнен тримесечен план още на 12 ноември, изпълнявам вече и годишния си план. Тези резултати постигнах, защото се стремя да работя по почину „Клиентът винаги има право“.

Починът „Клиентът винаги има право“ е правилно изискуване към търговските работници, който следва да се усвоява от всички. Обаче този въпрос не е еднакво се разбира от всички търговски работници. Затова и резултатите са различни. Искам да споделя моя опит в работата си, като магазинер в магазина за стоки с намалени цени, който беше изоставаш, а сега планът му е увеличен двойно.

Наложи се да мислим как да накараме клиентите да обърнат внимание на магазина и на стоките, които сме доставили. Не всеки клиент, като влезе в даден магазин, ще купи стоки, но ние като търговски работници трябва да го посрещнем като клиент, защото този купувач като излезе от магазина доволен от учтивото посрещане, среща се с много други хора и разгласява къде, какво е видял и какви впечатления е добил и насочва хората с препоръки, които впечатляват клиентелата на магазина.

От голямо значение е и вътрешното зареждане на магазина — за даден празник и за всеки сезон стоките да се подменят. Излагането на стоките във пред магазина създава условия за по-близка връзка с клиентите. Поставянето им пред магазина прави впечатлението и заангажира вниманието на минаващите. По този начин и пътуващите с различни превозни средства се спират, оглеждат стоките, правят запитвания и неволно стават агитатори и по селата, че в моя магазин се намират стоки с намалени цени, годни за потребление. Затова клиентите ме търсят.

От голямо значение е и това, какво работно време ще се ползва от търговските работници, според мястото и времето. Ако в града или селото, гдето работят, гражданите се занимават със земеделие, трябва да се става сутрин рано, на обед повече и вечер да не се затваря до късно, според притока на клиентите.

Така съм работил 30 години и така продължавам да работя. Работил съм в бакалия, сладкарница, ресторант, в павилиони, в магазини за залежали стоки, където не върви работата. Където и да ида досега, винаги оборотът се е увеличавал 100 на сто.

Знам, че някои ще кажат: „Дай ми стока, лесно план се изпълнява“, но не е така.

Много важно е да се устоява на обещанията, които търговските работници дават на клиентите за изпълнение в срок на дадени поръчки. Много важно е да се удовлетвори навреме дадено желание на клиент. В много случаи обаче търговски работници се отнасят с безразличие към спешни желания на клиентите.

Кольо Бянов КОЛЕВ

търговски работник в ГПП „Наркооп“ — Павликени

С особена радост и достойно посрещат своя празник — Деня на търговския работник членовете на бригадата „Н. И. Вълчанов“, с ръководител Стамо Бумбалов, от Окръжното търговско предприятие във Велико Търново. От 1962 година бригадата е носител на високото звание „Бригада за комунистически труд“. През 1963 и 1964 година е първенец в предприятието. Тази година отново се очертава да бъде пак на челно място. За това говори и фактът, че годишния си план е изпълнила още на 10 декември, а до края на годината е обещала да реализира плана си със 100 000 лева.

НА СНИМКАТА: Величко Добрев — началник-склад, Стамо Бумбалов — бригадир, Стоян Вангелов — началник-склад и Велико Търново — началник-склад.

С ГРИЖА ЗА ХОРАТА

РАЗВИТИЕТО и непрекъснатото подобряване на общественото хранене създава такава организация в работата, благодарение на която с чест се изпълнява високохуманната задача — осигуряване на висококалорична, евтина и питателна храна за трудещите се и техните семейства. За изпълнението ѝ в нашия град работи и ГПП „Здрава храна“. От създаването му през 1950 година досега не прекъснато се разширява и обхваща над 80 на сто от общественото хранене в града.

Само за 5 години броят на заведенията нарасна от 52 през 1961 година на 75 през 1965 година. Разположени в неподходящи помещения, със стар и износен инвентар, те бяха преустроени и добиха съвременен вид.

Непрекъснатото подобряване на материално-техническата база създаде условия през последните години значително да се увеличи стокооборотът, който от 2 843 000 лева през 1961 година до края на т. г. се очаква да достигне 4 320 000 лева.

аперитив „Ален-мак“, гостилница „Спортна среща“, ресторант „Полтава“, сладкарниците „Хавана“, „Лилия“ и конекти навилюни в различни краища на града. Почти всички разполагат с необходимите хладилни и отоплителни съоръжения и най-различна съвременна техника, която облекчава труда на работниците и дава възможност за нарастване обема на стокооборота и производителността на труда. Значително се подобрява снабдяването им с необходимите продукти и стоки, което дава възможност на търговските работници да приготвяват и предлагат на гражданите висококалорична, евтина и питателна храна.

Непрекъснатото подобряване на материално-техническата база създаде условия през последните години значително да се увеличи стокооборотът, който от 2 843 000 лева през 1961 година до края на т. г. се очаква да достигне 4 320 000 лева.

ИЗПЪЛНЕН ГОДИШЕН И ПЕТИЛЕТЕН ПЛАН

ДЪЛГО ВЕЧЕ не стихва трудовият ентузиазъм, обхващан търговските работници от ГПП „Здрава храна“ — Свищов. В навечерието на празника си колективът на предприятието даде допълнителни обещания за изпълнение и преизпълнение на тримесечния, годишния и петилетния план.

Движението за комунистически труд в предприятието придоби по-широк размах. Над 60 на сто от работниците и служителите са включени в това движение. Званieto „Ударник на комунистическия труд“ е вече присъдено на 23 души.

Още в началото на годината всички отговорници на търговски обекти дадоха обещание за изпълнение и преизпълнение на плана за стокооборота. Сключени бяха договори за съревнувание между отделните магазини, павилиони. В резултат на съревнуването още в края на ноември предприятието изпълни годишния си план за стокооборота, а по-късно и петилетния си план. На първо място е пивница „Балкан“, с отговорник Велико Саранванов, изпълнила годишния си план за стокооборота още на 10 ноември. След нея се нареждат закувалня „Македония“, сладкарница „Девети септември“ и др.

При отчитане на съревнуването за третото тримесечие, предприятието се нареди на второ място в окръга. Убавно е обаче, да се има в предвид, че на първо място няма класирано предприятие. Колективът на ГПП „Здрава храна“ — Свищов до края на годината ще реализира надпланов стокооборот в размер на 140 000 лева.

Иван ФЕРДИНАНДОВ

Внимание към клиентите

В спретнатата търговска сграда на Потребителната кооперация в Морава е скъпан магазинът за конфекция, чийто отговорник е Зара Великова. Населението от общината то знае винаги чисто и приетливо подпелен, а магазинерката — всякога отзивчива. Благодарение на нейното внимание към клиентите, те винаги чакат реда си спокойно и тихо. А тя търпеливо изслушва всеки и с усмивка поднася желаната им стока.

Сегашният празник и Нова година в магазина има по-голямо оживление от всякога. Но тя пак с внимание и отзивчивост посреща всеки клиент.

Т. ПЕТРОВ

ВКУС КЪМ РОДНОТО

ЕДИН ОТ МАЙСТОРО-

ГОТВАЧИТЕ НА ДСП

„Балкантурист“ във Велико

Търново е Генчо Петков Илиев. Той е съвсем млад и при

това твърде строг. Затова

при първия допир с него, човек

остава разочарован, че

представата му за майстор-

готвач не съвпада с вида на

Генчо...

Гладкото му бяло чело е

огорчено с малък венец от

лъскави черни коси, които

снежнобело шалце покрива,

докато Генчо е на смаяна. Ръ-

цете му — чисти и подвижни

— с пръсти на художник или

музикант, извайват чудни и

ароматични ястия, които карат

всеки посетител и гост в рес-

торанта на „Балкантурист“

да повтори и потрети посеще-

нието си...

Не беше нужно да го пита-

ме за първите стъпки към ку-

се приготвя храна за много хора и различните вкусове се поднасят. Друго е положението в един ресторант на „Балкантурист“. Свят — различен и далечен... Всеки трябва да остане доволен от поднесената му храна. Генчо Петков е завършил курсове, школи. Чете, макар и недостатъчно, литература в тази област.

Мнозина са ония посетители на ресторанта, които свързват впечатленията си само със сервитьорите и оркестъра... Даже и тогава, когато с наслада и възхита посяват към изцяло подредените салати, скъри или чудесно приготвените гофри, те не проявяват интерес към хората, които им предават тези вкусни качества.

Генчо Петков има вкус към националните ястия. Но нашият град се развива и като голям туристически цен-

тър. Затова колеги на Генчо са ходили в други страни — да изучат и техните кулинарни особености. От тях и той ще ги изучи. Учи и във вечерната гимназия и вече е десетокласник. Просветник е на комсомолското дружество и трябва да мисли и за тази страна от дейността си. Има и семейство...

Но времето му стига за всичко. Заедно с колежите си се стреми да открие най-хубавите ястия от старинната българска кухня, за да може ресторанта да предлага калорични национални гофри. Това може да се постигне като се разбират добре качества на различните продукти, като се изучат чуждите национални подправки, които по-дават вкус и аромат, даже и на обикновените супи. В това отношение Генчо работи и се труди упорито.

ПРИМЕРЕН МАГАЗИНЕР

ПЕТЪР ГЕНЧЕВ е млад в живота и като магазинер при ГПП „Наркооп“ в Елена. Но със своята отзивчивост, подходи и умение да посрещне клиента, да подреди стоките, много от магазинерите трябва да вземат пример от него.

В продължение на 11 години, като магазинер, той е бил винаги „ажур“ в сметките. Още от вратата на магазина любезно посреще клиента, предлагал му изложениите мебели и ако на купувача не му харесават, той му показва наличните в склада. Намира думи да го убеди да закупи желания предмет. Като шандист в магазин за „железария“ от 1963 година Петър следи отблизо потребителското търсене, записва липсващите стоки, уговаря с клиента кога да дойде, за да го снабди с желаната стока. Не са единични случаите след работно време насред улицата, търнал за дома си, да се върне и услужи на закъснял клиент.

Благодарение на неговия усет и любовта към професията Петър Генчев редовно не преизпълнява плана си, за което не един път е награждаван с предметни и парични награди, а сега преходното знаме с надпис „Ударник“ краси добре поддържания му магазин.

Младецът Петър Генчев е един от първите търговски работници в града, които срещат достойно своя празник. Един месец предсрочно той изпълни годишния си план.

К. ВАСИЛЕВ

от Обществена редакция на в. „Борба“ в гр. Елена

БЛАГОДАРНОСТ ЗА ТРУДА

САЛОНЪТ НА ПРОФЕСИОННИЯ ДОМ в Елена отрано бе изпълнен с търговски дейци, членове на семействата им и гости от всички търговски предприятия в града.

Право на участие в това тържество имаха работниците и служителите с над 15-годишен непрекъснат трудов стаж в едно и също предприятие, работили безупречно и честно, спечелили уважението и доверието на своите другари и на гражданите-купувачи.

Пред тях и в тяхна чест изпълни литературна програма младият самодив колектив на еленските търговски работници. Песните на женския хор състав, изпълнението на гъдуларската група и епиграмите, третиращи търговското всекидневие, изпълниха сърцата на присъстващите с бодро настроение. Те бяха изпратени с бурни овации.

Приветствие към дългогодишните търговски работници поднесе секретарят на Градския комитет на БКП Христо Станев. Той припомни за приноса в изграждането на търговските обекти в града, който са дали присъстващите, и изказа благодарността на Партията и гражданството за проявеното усърдие, постоянство и висока социалистическа култура в търговията. След това бяха връчени на 55 юбилари скромни подаръци. Развълнувани, дългогодишните работници благодариха за вниманието и дадоха обещание за всеотдаен труд, за изпълнение на плановите по количествени и качествени показатели, за пълно и навременно задоволяване на нуждите на трудещите се в района.

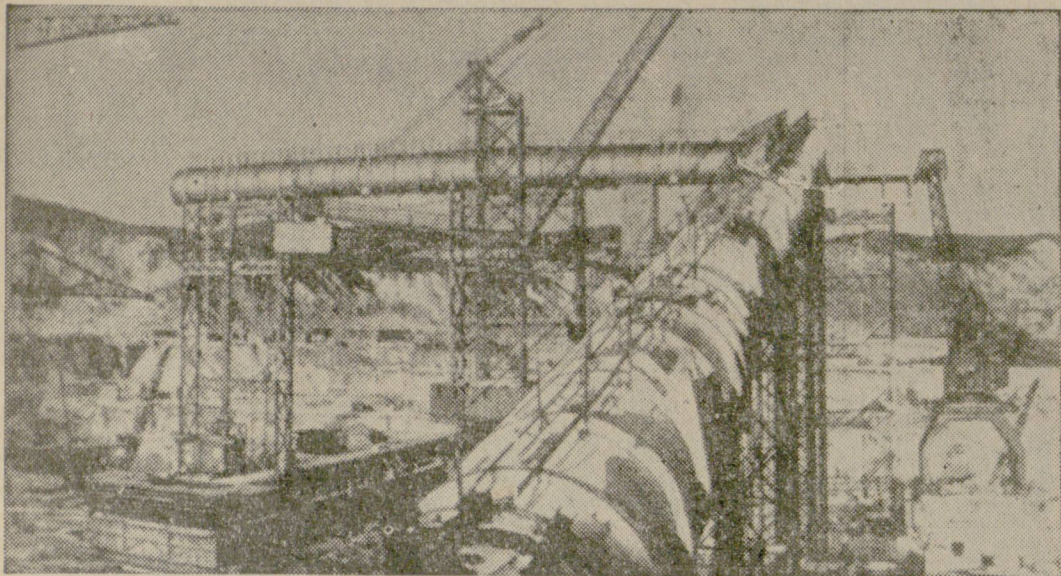
След другарската вечеря дойде редът на хората и танците, на истинското веселие, което продължи до късно.

Николай ДИМЧЕВ

в. „БОРБА“

Стр. 3, бр. 181, 18, XII, 1965 г.

М. МАНОЛОВ

В Сибир на Енисей усилено се строи Красноярската водоелектроцентрала с мощност пет милиона киловата. Нито силният сибирски студ, нито силните ветрове могат да нарушат строгия ритъм на строежа.

НА ЗДРАВНИ ТЕМИ

„Тютюнът освежава паметта ми“. „С пушенето се разсейвам и забравям тревогите“. „Най-добре съсредоточавам мислите си, когато пуша“. Такива са неубедителните отговори на много от пушачите.

Какъв е този навик, който така здраво обвързва своите жертви? Каква е тази необикновена отрова? Няма ли средства за отиване от пушенето?

Пушенето започва още от младежка възраст. Компания от млади хора. Част от тях запалват цигари. Един кани с разтворена кутия. Как да се откажат онези, които никога не са вземали цигара? Цигарите могат да пушат, трябва... и другите. После... по-модерно е с цигара в ръка.

Такива са първите разсъждения на пропущащите, породени от любопитство и стремеж за подражание. Една цигара действа възбуждащо и освежаващо. Такива поне са усещанията на

много от пушачите. Да, но после настъпва спадане на възбудимостта на нервните центрове и се поражда желание за ново пушене, за „ново освежаване“. Така кръгът се затваря, организмът започва сам да търси отровата. От мода пушенето се превръща в навик и самовнушение, че „тютюнът помага на съсредоточаването“, че поражда удовлетствие.

Ако наистина пушенето „освежава паметта“, защо страстите пушачи често се оплакват от упорита кашлица, задух, лесна изморемост, сънчебене, понижаване на работоспособността, намалаване паметта, вие на свет и др. Какво и как е предизвикало тия субективни усещания? Какво се съдържа в дима на тютюневите листа?

Тютюневият дим съдържа въглероден окис, циановодород, азот, амоняк, акролеин, етерични масла, никотин, бензилен и много други вредни вещества. Всички те дразнят трахеята и бронхите, предизвикват съзотечение и кашлица, увреждат образуването на червените кръвни телица и еластичността на кръвоносните съдове. Никотинът действа върху оная част от нервната система, която контролира и направлява работата на вътрешните орга-

ни, като нарушава тяхната нормална функция. Последствията от това са: гастрит, язвена болест, запек, хемороиди, бронхит, туберкулоза, цироза на черния дроб, артериосклероза, гръдна жаба, хипертонична болест, болестта на Бюер, невралгия и др.

За отровността на никотина можем да съдим от редица опити. Така например осем капки никотин отравят кон за 4 минути. При поднасяне на капки никотин към човката на гълъб, той умира за една минута. Смъртоносна доза за чист никотин за човек е 80 милиграма, което е малко повече от една капка. Умерен пушач, който изпушва 20 цигари дневно, поглъща около 30—32 милиграма никотин. Или в продължение на 30 години, изпушвайки 200 000 цигари, той ще поглъща 320 грама никотин, напълно достатъчен за отравяне жителите на населено място от 4000 души.

Обикновено никотиновото отравяне не започва изведнаж, тъй като не се приема цялата отровна доза за късо време, а от друга страна организъмът изхвърля част от отровата. С непре-

къснатото поддържане пивото на отравата в организма от системното пушене се обясняват и вредните последици от него. Изследванията показват, че пушачите заболяват от рак на белите дробове и устата няколко пъти по-често, отколкото непущачите. От друга страна димната отрова не погубва само своите обожатели, а и останалите членове от семействата, работещите в същата стая на неприятното, учредението, които невнимно я поглъщат. Тя коварно руши човешкото здраве, физическата красота и духовните ценности на човека, нишката на човешкото дълголетие.

Възможно ли е пушачът да се откаже да пуши? Да. Но как? Първо е необходимо всеки пушач да разбере пагубното действие на тютюна върху собственото здраве, а и на това на живущите и работещи около него. Трябва да се вложи и решителност, воля при отказ. Добре е да се потърси и лекарски съвет.

Никота не е късно човек да се откаже завинаги от вредния навик — тютюнопушенето.

д-р Ив. ПОПОВ

НА МЕЖДУНАРОДНИ ТЕМИ

Още когато Роберт Макнамара се учеше във Висшето училище на бизнес при Харвардския университет, той се увери във всемогъществуването на математическите методи за организацията и управлението на промишлеността, финансите и търговията. Неговата делова кариера бе прекъсната от Втората световна война. Но щом като тя свърши, Макнамара приложи тези методи, съгласувайки с компанията на Форд. Оказа се, че той намери универсалния ключ към успеха. И действително хладното пресмятане и пренебрежение към хората му дадоха възможност да модернизират предприятията на компанията и да повиши тяхната рентабилност.

Същите тези методи позволиха на Макнамара да постигне бързи успехи, когато се пресели в кабинета си в Е.Е.880 в Пентагона. Той веднага откри голямото, но малко ефективно разточителство на пари във военното ведомство. Милионите, икономисани от него в бюджета на Пентагона, възхитиха президента Джонсън. Наистина министърът на отбраната се съблъска не толкова с опозицията, а по-скоро с недоволство. Генералите от Пентагона се възмушваха, че той предпочитал перфорираната лента пред запалните галони и по-внимателно вслушва в оценката, съгласно на правена от сметачната машина, отколкото в гласа на имащите многогодишен опит военни специалисти. Авиостроителите монополи бяха друга група недоволни. Те с раздразнение наблюдаваха как Макнамара оръзва асигнациите за бомбардировачи, за да увеличи поръчките за ракети.

Ескалацията на войната в Южен Виетнам припори предцините недоволности с Макнамара. Сега от него са доволни и авиостроителите, и генералите. Първите, доставяйки самолети и хеликоптери, с удоволствие попълват загубите, които американската авиация търпи във Виетнам.

Ръководещите боевете генерали получават пък награди и уве-

ЖАНДАРМСКА АРИТЕТИКА

личение на заплатите. Нямайки в джунглите точни цели, те бомбардират площите, което по американски се нарича „карпет-бомбинг“, т.е. „постилане на бомбени килими“. Тези килими алеят от човешка кръв. Но това малко безпокои генералите, а още по-малко Макнамара. Къжавите петна не се отбелязват на перфорираните ленти на сметачните апарати в Пентагона.

Обаче математиката, чийто върховен жрец в Пентагона е Макнамара, е основа не само на неговата сила, но и на неговите слабости. Сега Макнамара се опитва да приложи математическите методи, за да анализира и разреши военно-политическия проблем. А според известния американски журналист Джек Ръймонд, който се поддизаваше седем години в Пентагона като кореспондент на вестник „Ню Йорк таймс“, Макнамара не само ръководи военните операции в Южен Виетнам, но в същност определя политическия курс на САЩ по отношение на Виетнам.

Макнамара, не желаяйки да разбере смисъла на събитията, ставащи във Виетнам, се опитва да приложи като панацея формулата за съотношението между броя на партизаните и броя на войските, необходими за ликвидиране на партизанското движение. Не веднаж и не два пъти министърът е повтарял в своите речи и статии, че докато съотношението на американските войски във Виетнам и на партизаните на „Вьетконг“ не достигне 2:1 и дори 4:1, там не може да се очаква успех. И едва когато това съотношение стане 10:1, победата ще бъде осигурена. Но това е абсурдно, безсмислено предложение!

Увлечени от мистиката на цифрите, Макнамара и неговите подчинени пращат нови и нови войски в Южен Виетнам. Отдавна вече е надхвърлена първата контролна цифра, установена от Джонсън — 125 хиляди войници. До края на тази година броят на американските войски в Южен Виетнам ще нарасне, по данни на американския печат, до 200 000,

а през лятото на 1966 година — до 280 000. И това, изглежда, няма да бъде пределът. Генерал Уестморленд вече отдавна иска броят на подчинените му войски да достигне до 350 000. (Трябва да напомним на читателите, че в разгара на американската агресия в Корея генерал Макартър имаше 327 000 войници).

Но аритметиката явно не помага на Макнамара. Първо, съществуват граници за броя на войниците, които Пентагонът може да изпрати във Виетнам. Второ, качеството на този брой бързо се влошава. До неотдавна на фронта се изпращаха отборни части от специално тренирани войски. Сега започват да изпращат хората им попаре. От поемери в армията и в морската пехота събират, ако не пълни идиоти, то лица, слабо развити умствено. Прочува се въпросът за намаляване изискванията и към физическото развитие на новобранците. Това неволно ни спомня лятото на 1945 година, когато, изчерпали всички ресурси, хитлеристките генерали започнаха да хвърлят в боя размякнати черва батальони и отряди сополанковци от „хитлерюгенд“.

Съществува още един фактор, с който трябва да се съобрази Макнамара — разрастването на антивоенните настроения сред американците и особено сред младежите. Първоначално ръководителите на САЩ се опитваха да преодолят тези настроения с помощта на идеологическа контраатака. В университетите, които са центрове на протестите против войната във Виетнам, се насочи пропагандистите и на Белия дом, и на държавния департамент, начело със самия Макдормънд Банди. Те бяха осъществили. Тогава Белият дом преминат към изпитаните методи на полицейския терор. Обаче и това не подействувало. Младешката на Америка отказва да участва в чуждата и ненужна ѝ война.

Липсата на разум в част от неговите войници и на боен дух в други Макнамара се опитва да

запълни с широко прилагане на военна техника. Във Виетнам вече се употребяват напади, всички видове и размери бомби, бойни химически вещества, а най-популярните от „бесните“ и във Вашингтон загосриха за тактическо атомно оръжие.

Хипнотизирайки с цифри самия себе си и другите ръководители във Вашингтон, Макнамара е способен да пролее още не малко кръв. Но нито елементарната аритметика, нито висшата математика ще му дадат ключа към победата. Макнамара не може да разбере, че войната на виетнамския народ е форма на национално-освободително движение. Не възможност е да се построи математически модел на народното възмущение и след това да се запалуват съответни контрамерки. Невъзможно е жандармската аритметика да победи стремежа на народа към свобода и демокрация.

Б. КАРПОВИЧ
Агенция „Новости“

Справочник * на читателя

КИНО

Градските кина в окръга от 20 до 26 декември ще проектират следните филми: „Девети септември“ — Велико Търново; „Търсете идола“ — Велико Търново; „Паула Катина“ и „Търсете идола“ — „Труден фронт“ — Велико Търново; „3+2=4“ и „Незаслужен пост“ — профсъюзно кино — Велико Търново; „Венецианският Мавър“ и „Ленин в Самара“, „Всичкидневие“, „Червено и черно“, „Насаме с природата“, „Аленко Константин“ — Свищов; „На четирите крака от безкрайността“, „Академик“ — Свищов; „Херкулес“, „Напредък“ — Горна Оряховица; „За малко общ“ — профсъюзно кино — гара Горна Оряховица; „Парството на новите огледала“ и „Самба“ — „М. театър“ — Павликени; „На четирите крака от безкрайността“, „Живели старец и старина“, „Хр. Ботев“ — Лясковец; „Любов с един непознат“ и „Езерото на въздиш“

Във всеки дом ВЕСТИНИК БОРБА!

Годишен абонамент 3.12 лева
За половин година 1.56 лева
За тримесечие 0.78 лева

ПОБЪРЗАЙТЕ!
Крайният срок е
20 декември!

ОБЯВА

Държавна строителна организация — район Свищов — търси строителни техници за технически ръководители и помощни-технически ръководители — 10 души. Заплата по щата.

Търси със средно техническо образование и стаж 5 години за началник енергомеханичен отдел. Заплата по щата.

Нандидатите да подадат писмени молби най-късно до 31 декември 1965 година.

За справки телефони: 177, 323, 431, 482

66)

— Понскай да отидеш на фронта, да отмишати за смъртта на синовете.
— Кому?
— На русите.
— Моите в мина загинаха — каза шофьорт. — Разбра ли: в мина! Лична собственост на райкс маршал Гюринг са тези мени. Имаше заповед да се икономисва крепителния дървен материал във връзка с военното време. Ето с костите на моите синове подпират покрива.

— Заради победата се налага да се принасят жертви.
— На господин Гюринг ли? Моите деца?

— Ти разсъждаваш, като комунист!

— Прилича ли? — Шофьорт се наведе, нещом поправи на вратата, до която седеше Йохан. Увеличи скоростта, притисна се към кормилото и, без да гледа Вайс, предложи: — Дай да запалим пак!

Йохан бръкна в джоба за цигарите. И веднага шофьорт, като блъсна ръко Йохан за рамото, го изхвърли от кабината. Машината се понесе по шосето.

На Йохан провървя: той падна в шанца редом с пътята стълб. Още малко и би се разбил до смърт, ако беше се ударил в този стълб.

Въпреки всичко, настроението на Вайс не се развали. Даваше на против, такъв немц, като този шофьорт, той срещаше тук за първи път. Ей че шофьор! Де да има повече такива немци!

Йохан се потреска, оправи се...

роман от съветския писател
Вадим Кожевников

В следващата машина, а тя се оказа бензовоз, Йохан отново възвръз оживена беседа с шофьора, млад момък от Залцбург, бивш шофьор на такси. Разговорът се завъртя около черната борса с бензин и други стоки. За да покаже на Вайс как икономисва повече гориво, което продава на черна борса, шофьорт подаде една карта.

Йохан разгърна картата на колелете си.

Шофьорт обясни:

— Кръгчетата са базите за гориво. Видя ли как извива пътят. А аз го изправям и това са точните пет литра, извън десетте за всяко пътуване.

Вайс дълго гледа картата, и запомни всичко...

До самата Варшава Йохан стигна с малък „опел“, принадлежащ на дебелак немц с розово, младежко лице. Този немц беше в новият спортен костюм, вратата му беше ушит с пухкав плетен пая. Като видя на гърдите на Вайс новият медал, похвалите го:

— Герой! — И, като намисна,

посочи манерката, клатеща се на кука. — Шнап! И аз ще пия с вас. — Виджаше се, че е много приятелски разположен към Вайс.

Йохан си наля в пластмасовата калачка. Немецът взе от него манерката, пи направо от нея и съобщиха:

— Фармацевт съм от концерн на „ИГ Фарбениндустри“. Отивам в Аушвиц по търговска работа. — Но там има конлагер!

— Точно така! Вие, господин ефрейтор, не страдате ли от безсънница? — неочаквано се освесомил той.

Вайс с недоумение го погледна.

— Струва ми се, не.

Фармацевтът снизходително го попита по рамото и обясни:

— А аз мислех скоро да ви препоръчам таблетки.

— Какви таблетки?

— Ония, които ние изпитваме

десет глави. Ако се умножи, ще се получи прилична сума, за превъзвешането на която нямам помощия.

— Вие защо предлагате и на мен своята отрова?

— Хлапе — снизходително каза фармацевтът, — по една на нощ — и чуден сън.

— А на затворниците?

— Вместо десерт и без ограничение.

— Значи, смъртоносни дози?

— Именно — каза фармацевтът. — При това съвършено безплатно. В интерес на запазването здравето на нашите потребители. Там веднаж се промъкнали някакви мошеници. — В гласа му се долови негодувание. — Те продавали на затворниците някаква боклука за циганкалий. И голяма част оживяваха, но с тежки последиствия. И, представете си, почти всички пострадали са евреите: те предпочитат самобийството пред газовата камера.

Заговори замислено: — Ако би могло да се мине без командната, убеден съм, ще се намерят много желани доброволно да преминат всички стади на изпитание на нашата експериментална продукция. Възможно е даже да платят за това със скрити ценности.

— Ожени се: — Вие знаете ли къде крият ценностите? Това просто е уопомощаващо!

Йохан стисна челюсти, вените му на страните изпъкнаха. И изведнаж той запита:

— Какво казахте за фуриера?

— Аз — за фуриера? — изуми се дебелакът.

Йохан, с блеснали очи, се обърна към дебелака, повтори яростно:

— Не, как ти смееш на мен, немския войник, да говориш така за фуриера? Ти посмя да кажеш „жаба“? Аз ще ти дам една жаба!

И Вайс удари фармацевта в дъло и щателно го би в тясната кабината, после го отмести и сам седна зад кормилото.

Машината бавно се понесе по шосето. Фармацевтът внимателно стегна, боейки се отново да не разгневят с нещом войника.

Вайс излезе от припадъка на внезапна ярост и се прокланаше за своята заслуженост. Той смяташе, че сам заслужава да му разбият мордата.

— Господин ефрейтор — робко запита фармацевтът, — къде ме карате?

— В гестапо — механично отговори Вайс.

— Моля ви...

— Вие можехте да оскрбите мен, но фуриера!... — каза Вайс, обмисляйки какво ще прави понататък с този фармацевт: скоро ще стигнат контролно-пропускателния пункт. — Ако излезете от машината и три пъти високо и ясно извикате „Хайл Хитлер!“, ще ви простя — каза Йохан примитивно.

— О, моля ви се, моля ви се! Йохан спря. Фармацевтът излезе, въздъхна, извика онова, което му се искаше, проявявайки даже известно усърдие, и запита:

— Удовлетворени ли сте, господин ефрейтор?

— Напълно — измърмори Йохан.

Когато минаха контролно-пропускателния пункт, където наряд есесовци проверяваха документите, фармацевтът с въздишка на облекчение стисна ръката на Вайс и възкликна с чувство:

— Благодаря ви! А то, знаете ли как се възвълнувах?

— Аз съм човек на думата — строго забеляза Вайс.

И чак когато влизаша в предградията на града, фармацевтът си призна:

— Знаете ли, господин ефрейтор, отначало ми се стори, че сте луд, но после помислих, че сам понякога губя контрол над себе си — в края на краищата това е командант на лагер — шандартефюрер. Такова е неговото звание. Очевидно не много ясно съм произнесъл първите две срички и вие помислихте...

Късна ви се, на ваше място и аз бих постъпил така. — Лицето му беше в синевини, но той продължаваше да се усмихва молително и угоднически.

Вайс излезе на Маршалковска и пренебрежително махна с ръка на фармацевта.

Той започна да обикаля магазините. И в полските, и в немските магазини се държеше надменно и, едва появявайки се на прага, високо обявяваше:

— Хер шурмбанфюрер ми поръча да купя именно във вашия магазин...

Това правеше необходимото впечатление.

Когато Йохан избра разхлабително за Ландсдорф в армейската аптека, влезе дежурният лекар в чин капитан и запита отдавна ли страда шурмбанфюрерът.

Йохан сурово прекъсна капитана:

Господин шурмбанфюрерът не може от нищо да страда!

Това беше казано така внушително, че капитанът даже направил непроизволно движение с ръка, едва неизвървяйки я в партияно приветствие.

И все пак за началото на

представлението във вариете „Колумбина“ Вайс закъсня.

Номерата, демонстрирани във вариетето, не направиха впечатление на Йохан Вайс. Впрочем нищо друго той не очакваше.

Когато обяха номера „Два Никол два“ — партньори акробати, Вайс се наведе напред. Не трябваше да си напраща зрение, за да узная в този идеално сложен акробат, затегнат в черно трико. Зубов. Това беше той. Само косите му бяха висели на прав път, веждите тънко пообръснати, устните леко поначервени. Здравата работеше този акробат Никол. Неговата партньорка, лицето на която Йохан още не беше успял да разгледа, защото той не мислеше за нея, като черна на малка змия се мяташе в ръцете на Зубов, ту оплитайки го, ту замрайки в летяща поза на опънатата му ръка.

Дълго им аплодиреха.

И когато, излизайки след аплодисментите, Зубов високо подхвърли своята партньорка, а тя, правейки салто във въздуха, изведнаж разгърна подобно на крила платинице с пречупен кръст, залата зарева от възторг и устрои истински овации.

Преминавайки в артистичното отделение с кутия глизозени бонбони, купени в бюфета, Вайс блъсна вратата, на която беше написано на косо окачена хартия „Два Никол два“. Той се поклонна на дебело намазаната женска физиономия, която видя в огледалото, и измърмори:

(Следва)

АДРЕС НА РЕДАКЦИЯТА: Вестник „Борба“ — В. Търново, ул. „В. Левски“ № 11. ТЕЛЕФОНИ: Гл. редактор 24-58; зам. гл. редактор 25-28; отдели: Пощен живот 24-59; пропаване 24-59; печат и полиция 25-27; отдели: Селскостопански и Кметство 24-59; спорт и сатира 23-08; отдели: Икономически 31-25; Счетоводство 63-79; канцелария в фотостудия 24-59; коректори и печатен редактор 24-89.

в „БОРБА“

Стр. 4, бр. 151, 18. XII. 1965 г.

Индекс 21301